

РЕШЕНИЕ

№ 6410

гр. София, 16.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 16.10.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

**ЧЛЕНОВЕ: Камелия Стоянова
Калин Куманов**

при участието на секретаря Клавдия Дали и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **5183** по описа за **2020** година докладвано от съдия Камелия Серафимова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото касационно производство е по реда на чл.208 и сл.АПК, във връзка с чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на П. О. М. от [населено място] от срещу Решение от 29.12.2019 година, постановено по н.а.х.д.№17061/2018 година по описа на СРС,9 състав, потвърждаващо Наказателно постановление № 17-4332-031036/29.03.2018 година, издадено от Началник група СДВР, Отдел“ Пътна полиция“ , с което на П. О. М. от [населено място] за извършено нарушение на чл.21,ал.1 от ЗДВП е наложено административно наказание-Глоба в размер на 1500 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от три месеца на основание чл.182,ал.4,вр с ал.1,т.6 от ЗДВП.

Развитите в жалбата подробни оплаквания са за неправилност и незаконосъобразност на оспореното съдебно решение. Твърди се, че при постановяване на съдебния акт,СРС е допуснал съществено процесуално нарушение в посока нередовното призоваване на жалбоподателя и на неговия адвокат, като призовката е получена от адвокат О. едва три дни преди съдебното заседание в съда, а в Протокола от съдебното заседание е посочено ,че жалбоподателят е редовно призован, което не отговаря на истината. На това проведено съдебно заседание са представени доказателства, с които страната и нейният пълномощник не са могли да

се запознаят, решението е постановено при съществено нарушение на съдопроизводствените правила. Посочва се още, че при издаване на решението са допуснати нарушения на материалния закон. Иска се отмяна на решението и отмяна на наказателното постановление.

В съдебно заседание, касаторът-П. О. М., редовно и своевременно призован, не се явява и не изпраща представител.

Ответникът по касация- СДВР-ОПП, редовно и своевременно призован не изпраща представител.

Представителят на СГП-прокурор изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд-София-град, след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите и изразените становища на страните, прие за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява основателна, но не по всички изложени в нея съображения.

От събраните доказателства е установено, че на 21.03.2017 година в 14.13 часа П. О. М. управлявал лек автомобил „БМВ 435 И Х Д.“ с рег. [рег.номер на МПС] в [населено място] по [улица] с посока на движение от [улица] към [улица], като до фирма „ П.“ се движил със скорост от 107 км/час при ограничение на скоростта в населеното място от 50 км/час, като нарушението е установено с техническо средство Система за видеоконтрол TFR1-M монтирана в служебно МПС на МВР с № 505 в Клип № 5816 записваща и заснемаща дата, час и скорост, място и рег.номер на МПС. За така установеното превишаване на скоростта на 17.11.2017 година срещу касатора е съставен АУАН за извършено нарушение на нормата на чл.21, ал.1 ЗДВП, а на 29.03.2018 година е издадено Наказателно постановление, с което на касатора е ангажирана административно наказателната отговорност на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 6 от ЗДВП, за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДВП и му е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 1500 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 3 месеца.

СРС се е постановил решението си при допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила, което е довело до ограничаване правото на защита на наказаното лице и при неизяснена фактическа обстановка. На първо място, за датата на съдебното заседание-21.11.2019 година, жалбоподателят-касатор в настоящото производство не е бил редовно и своевременно призован ,нито неговият адвокат, като от приложената призовка е видно, че същата е адресирана до П. О. М. с посочен адрес обаче не негов личен, а на адвоката му – [населено място], [улица], № 5, офис 30-32 и получено от лице, без посочени имена и качество с отбелязване“ лично“. Въпреки нередовната процедура по призоваване на жалбоподателя, СРС е дал ход на делото и на дата 21.11.2019 година е обявил същото за решаване. Следва да бъде посочено, че съгласно чл. 84 от ЗАНН доколкото в този закон няма особени правила за призоваване и връчване на призовки и съобщения, извършване на опис и изнемване на вещи, определяне разноски на свидетели и възнаграждения на вещи лица, изчисляване на срокове, както и за производството пред съда по разглеждане на жалби срещу наказателни постановления, на касационни жалби пред административния съд и

предложения за възобновяване, се прилагат разпоредбите на [Наказателно-процесуалния кодекс](#). От своя страна, в чл.180 и следващите НПК, е уреден редът и начинът за връчване на призовки и съобщения. Призовките, съобщенията и книжата се връчват срещу разписка, подписана от лицето, за което са предназначени. Когато лицето отсъства, те се връчват на пълнолетен член на семейството му, а ако няма пълнолетен член на семейството - на домоуправителя или портиера, както и на съквартирант или съсед, когато поеме задължение да ги предаде. Когато призовките, съобщенията и книжата са предназначени за обвиняем, частен обвинител, частен тъжител, граждански ищец и граждански ответник, който отсъства, и е невъзможно връчването им на лицата по ал. 2, те могат да се връчат и на защитника и повереника, ако те се съгласят да ги приемат.) Ако получателят или лицето по ал. 2 и 3 не може или откаже да подпише, връчителят прави бележка за това в присъствието на поне едно лице, което се подписва. Съгласно нормата на чл.180, ал.5 от НПК, на учреждение или юридическо лице връчването става срещу подпис на длъжностно лице, натоварено да поема книжата, като лицето, чрез което става връчването, подписва разписка със задължение да предаде призовката, съобщението или книжата на лицето, за което са предназначени. Задължението на връчителя е да отбележи в разписката името и адреса на лицето, чрез което става връчването, и отношението му с лицето, на което трябва да бъдат връчени призовката, съобщението или книжата. От своя страна, изчисляването на сроковете е визирано в чл.183 от НПК. Сроковете се изчисляват в дни, седмици, месеци и години. Сроктът, който се изчислява в дни, започва да тече на следващия ден и изтича в края на последния ден. Сроктът, който се изчислява в седмици и месеци, изтича в съответния ден на последната седмица или на съответното число на последния месец. Когато последният месец няма съответно число, срокът изтича в последния ден на месеца, а когато последният ден на срока е неприсъствен, срокът изтича в първия следващ присъствен ден. В чл.184 от НПК е пък визирано спазването на срока. По силата на тази норма, [javascript:y1\(\)](#)срокът се счита спазен, ако до изтичането му молбата, жалбата или другите книжа са постъпили в съответния орган, в пощата, в друг съд, прокуратура или разследващ орган, в учреждениято, където лицето изтърпява наказание или е задържано под стража, в поделениято, където служи военнослужещият, или в дипломатическото или консулското представителство, когато лицето се намира в чужбина. Присъствието на субектите на правото на защита при извършване на процесуалната дейност, в която могат да вземат участие, се обезпечава преди всичко чрез тяхното призоваване. С оглед същественото значение на процесуалните гаранции, осигуряващи правото на лично участие в производството, при решаването на въпроса дали призоваването е надлежно осъществено, органът, който осъществява процесуалното ръководство, следва да проверява и установява действителното положение, като избягва формалния подход. Разпоредбите на [чл. 180 от НПК](#) установяват принципните положения, че задължението за призоваване предполага връчване на призовката лично на лицето, за което е предназначена, или, при отсъствието му, на лице от кръга по [чл. 180, ал. 2 от НПК](#). Задължението за призоваване поначало е възложено на органа, който осъществява процесуалното ръководство. По изключение то може да се прехвърли върху страните по делото, каквато възможност е предвидена от [чл. 180, ал. 3 от НПК](#). Съгласно този законов текст, призоваването на подсъдим чрез неговия защитник е допустимо, но при кумулативното наличие на определени предпоставки - ако

подсъдимият отсъства и е невъзможно връчването на призовката на лицата по [чл. 180, ал. 2 от НПК](#). Следователно, редовността на осъществено чрез защитник призоваване предполага констатации за отсъствие на лицето от адреса и невъзможност за връчване при условията на [чл. 180, ал. 2 от НК](#), каквито в разглеждания случай липсват ([Р № 533/28.02.2012 г. по НД № 2640/2011 г.](#), ВКС, III н.о.). След като призовката до жалбоподателя е върната в този вид, съдията-докладчик, без да спазва разпоредбата на [чл. 180, ал. 2 от НПК](#) е приел, че жалбоподателят е редовно призован. Призовката е била ненадлежно оформена, като не е ясно нито кой е получил призовката, нито качеството му и връзката му с жалбоподателя, както и със задължение за връчване на жалбоподателя. След като е дал ход на делото при тази нередовна процедура за призоваване, СРС е допуснал съществено процесуално нарушение, което е ограничило правото на защита на наказаното лице и това нарушение не може да бъде отстранено. Наред с това на проведеното съдебно заседание на 21.11.2019 година са представени доказателства, с които касаторът не е имал възможност да се запознае и да изрази становище по тях. Нещо повече, в чл.63 от ЗАНН е визирано, че Районният съд в състав само от съдия разглежда делото по същество и се произнася с решение, с което може да потвърди, да измени или отмени наказателното постановление или електронния фиш. Решението подлежи на касационно обжалване пред административния съд на основанията, предвидени в [Наказателно-процесуалния кодекс](#), и по реда на [глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс](#). От своя страна, в чл.348 от НПК са визирани касационните основания- присъдата и решението подлежат на отмяна или изменение по касационен ред: когато е нарушен законът, когато е допуснато съществено нарушение на процесуални правила, когато наложеното наказание е явно несправедливо.) Нарушение на закона има, когато той е приложен неправилно или не е приложен закон, който е трябвало да бъде приложен. Нарушението на процесуални правила е съществено, когато: е довело до ограничаване на процесуалните права на страните, ако не е отстранено; няма мотиви или протокол за съдебното заседание на първата или въззивната инстанция, присъдата или решението са постановени от незаконен състав, тайната на съвещанието е била нарушена по време на постановяване на присъдата или решението. Процесуално нарушение, което не може да бъде отстранено при новото разглеждане на делото, не съставлява основание за отмяна на присъдата.

Наред с това, СРС не е събрал доказателства за това кога административната преписка е постъпила при актосъставителя, който е компетентен да състави АУАН/ защото нарушението у установено на дата 21.03.2017 година, а АУАН е съставен едва на дата 17.11.2017 година, не е събрал доказателства за това на въпросното място на извършване на нарушението какво е било ограничението на скоростта- дали е 50 км/ч. за населеното място или пък има друго ограничение. В решението си СРС е посочил, че максимално допустимата скорост на движение е 50 км/ч., което доколкото мястото се намира на територията на [населено място] следва от законовата разпоредба за максимално позволена скорост в населеното място, ако на самото място не е предвидено с пътен знак да бъде установена по-голяма или по-малка скорост като максимално допустима. Но без да събере доказателства за това на въпросния участък от пътя, на който е извършено нарушението какво в действителност е било ограничението на скоростта и как е въведено и то към датата на извършване на

нарушението. С това е нарушен принципът за разкриване на обективната истина, визиран в нормата на чл.13 от НПК, приложим в производството пред СРС и вмениящ в задължение на районния съд да установи обективната истината, като на основание чл.107, ал.2 от НПК събере доказателствата и ги обсъди, което в случая СРС не е извършил, неправилно приемайки, че на въпросното място е доказано ограничението на скоростта за населено място, доколкото самото място се намира на територията на [населено място]. Постановвяването на решението без да е изяснена фактичката обстановка е довело до допуснато съществено нарушение на съдопроизводствените правила, което е основание за отмяна на същото и връщането му за ново разглеждане от друг съдебен състав на СРС. При новото разглеждане следва да се събрат доказателства за това посеченият участък от пътя, и на мястото на което е констатирано нарушението как е въведено ограничението на скоростта от 50км/ч, да изиска схема за организация на движението на цитирания участък и място, от която да е видно съществуването или не преди мястото на установяване на нарушението на пътен знак В26, неговото местоположение, с който е въведено ограничение на скоростта от 50 км/ч и как е въведено ограничението на скоростта от 50 км/ч на посоченото място на нарушението и то към датата на извършването му-21.03.2017година- с пътен знак или дали разрешената максимална скорост за движение, посочена в АУАН и в НП е установена със съответния пътен знак и неговото местоположение или следва от факта, че се касае за населено място, без означение с пътен знак, доказателства за това кога доказателствата за нарушението и нарушителя са предадени на актосъставителя, компетентен да издаде АУАН, да призове касатора и при оформяне на призовките да провери спазени ли са разпоредбите за връчване на призовки, съобщения и книжа, да даде възможност на касатора да се запознае с представените на 21.11.2019 година писмени доказателства и едва тогава да постановява съдебен акт.

Тъй като естеството на спора не позволява решаването му по същество от съда / предвид изричната забрана за нови фактически установявания в касационното производство, визирана в нормата на чл.220 от АПК, настоящият съдебен състав намира, че решението следва да бъде отменено и делото върнато за ново разглеждане от друг съдебен състав при спазване на дадените указания по тълкуването и прилагането на закона. Касационната жалба е основателна и следва да бъде уважена.

Настоящият съдебен състав намира за уместно да отбележи и укаже на процесуални представител на касатора, че понятието „незаконосъобразност“ на съдебното решение, е непознато изобщо и неприсъщо на съдебните решения. Касационната инстанция проверява валидността, допустимостта и правилността на съдебните решения, постановени от страна на първоинстанционния съд и то по реда на АПК, но на основанията, визиран в чл.348 от НПК. На второ място, понятието „незаконосъобразност“ е присъщо на административните актове и на наказателните постановления, не и на съдебните решения.

Воден от гореизложеното и на основание чл.221, ал.2 АПК, Административен съд София- град

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение от 29.12.2019 година, постановено по н.а.х.д.№17061/2018 година по описа на СРС, 9 състав.

ВРЪЩА ДЕЛОТО ЗА НОВО РАЗГЛЕЖДАНЕ ОТ ДРУГ СЪДЕБЕН СЪСТАВ НА

СРС.

РЕШЕНИЕТО Е ОКОНЧАТЕЛНО.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.